

# VIÐ TÓMUM HONDUM

Eingin flokkur er komin út aftur til fólkið við so tómum hondum, sum fólkaflokkurin aftaná 8 ára stýri.

Sum Jens Kr. Olsen lögtingsmaður upplýsti á opnum tingi, eyðmykti fólkaflokkurin seg so langt yvir fyri sambandinum, at hann gekk við til at lova at vera púra kyrrur sum sjálvstýris- og loysingarflokkur, um hann slapp í landsstýri saman við sambandinum. Hann bannaði uppá at halda status quo stóðuna politiskt sæð, t. v. s. tað sama sum, at einki skuldi stjórnlaga broytast inná sjálvstýrisleiðina, meðan hann slapp at »regera« saman við sambandinum.

Tá ið hetta varð hent og almannakunnugt, tók tjóðveldið til sín so tað munandi og neglidi fólkaflokkurin til svik sitt móti stevnu síni, móti øllum sjálvstýris- og loysingarpolitikki.

Undir rakstrarrópi tjóðveldisins moyrknaði fólkaflokkurin og fór at skelva í knønum við bera tankanum at hava nakað positivt samarbeiði við danir at gera.

Har stóðu so sambandsmenn og fólkaflokksmenn, stjórnarlaga og vinnulivsliga fullkomuliga lamdir.

Fólkaflokkurin var ikki at fáa nakað positivt uppbyggingarsamarbeiði saman við danska ríkinum. Tað tordi flokkurin ikki fyri livinum. Hann ræddist tjóðveldis krossfestingina sum svikjara flokkurin mikli, sum hevði givið seg upp til sambandið og danir og bannað uppá at lata alt feroyskt, tjóðskaparligt og alt sjálvstýrisligt arbeiði liggja grivið djúpt, djúpt í sambandsins kistli.

Óg sambandsmenn settu proppar í oyruni, um so skuldi hent, at loysingar ella bara hin spakasti sjálvstýrispolitikkur varð borin uppá mál.

Óg so hendi einki uttan tað »negativa« sum at spara allar útreiðslur til almenn arbeiði sum havna- og vegararbeiði.

Hetta er ikki nakað sum vit finna uppá. Men hetta er nakað sum ruddiligr sambandsmenn nú gremja seg um og greiða frá.

Hetta er nakað, sum alt Føroya fólk kann vátta við tí, sum tað hevur upplivað tey 8 árinu fólkaflokkurin var uppgivin til sambandið.

Tá hendi einki, púrt einki uttan ólukkur.

Tað var ikki bara tann ólukkan, at vegararbeiði og havnaararbeiði eina tíð vóru steðgað.

Men skipini fækkaðust uttan at onnur skip komu istáðin. Yvir 5000 bruttoregistritons minkaði okkara skipatónnasja, meðan fólkaflokkurin ráddi

saman við sambandinum og gamla sjálvstýrið! Yvir 5000 tons! Okkara fiskimenn máttu í túsundtali fara til onnur lond at finna sær arbeiði, um teir ikki skuldu svolta í hej heima hjá okkum sjálvum. Arbeiðsmenn fóru í hópatali við av landinum fyri at fáa okkurt at liva av.

Alt var í baklasi. Vónloysi var á fólki.

Hetta var skilið undir fólkaflokksstýrinum.

Vit finna ikki uppá hesar fráognir. Tað er veruleikin, sum hvørt einasta mannsbarn í Føroyum kann vátta. Hvørt einasta mannsbarn frá Sumbæ til Hattarvíkar.

Óg fólk situr nú kring um Føroyar og ger upp, ger veruleikan upp, hvussu tað var vorðið í teimum 8 árunum hjá fólkaflokkinum og sambandinum og gamla sjálvstýrinum, og metir tað saman við hesi 4 árinu, nú meðan javnaðarmenn hava havt leiðsluna og sitið í stjórn saman við sambandsmonnum og gamla sjálvstýrismonnum.

Óg fólk má ásanna veruleikan:

Í seinastu 4 árunum er:

Skipaflostin óktur so nógv, at nú briksla summir fólkaflokks- og tjóðveldismenn javnaðarmonnum, at vit hava ov nógv skip.

Fólkaflokkurin til onnur lond av arbeiðsmenn og fiskimonnum fyrj at fáa sær arbeiði er at kalla hildin uppat, tí á nógvum plássum er ríkiligt av

## Valuta fyri atkvøðuna

Orðini í hesi yvirskrift fella ikki Dimmaketting væl, tí tey hava fingið hana at grugga eitt sindur upp í oddagreinini leygaragin. Hon sigur, at er tað figgjarliga væl vorðið, so er tað sambandinum fyrj at takka, ið hevur havt alt tað figgjarliga um hendur.

Hetta tykist lógið, Dimmaketting er eitt sindur í dørpugha og veit ikki hvat er sambandinum til fyrirum at framföra um tey figgjarligu viðurskiftini. Tann sum lýddi á orða skifti um lógmansrøðuna hoyrði hvussu hettisliga sambandsmenn royndu at lýsa tey figgjarligu viðurskiftini — og serliga figgjamálaráðharrin.

Tað er skiligt, at sambandsmenn hildu seg hava góð kort at spæla út í slíkum máli — at lýsa stóðuna so svartar sum møgulegt — í javnaðarmørgnum til politiska minkan, hóast teir vistu betur.

Henda myrka útleggjngin av landsins figgjarviðurskiftum er

arbeiði heima og ein glasiligur hyggjur skipafloiti her á landi býðir monnum umborð til sín til góða vinnu. Harafratt kemtur so tað, at gomlu Íslandsleiðin hjá okkara fiskimonnum, sum vóru stongdar, eru aftur opnaðar. Sama er tilfelli í Norregi. Óg so eru veiði- og arbeiðsræurnar í Grønlandi viðkæddar almikið, so har rógva nú út og arbeiða haruppi líkaso nógvir menn sum lýddu til Íslands og onnur lond undir fólkaflokksins myrku stjórnartíð, sum menn nú kalla fyri svørtu tíðina.

Havnir og vegir og skúlar og virki eru bygd í so stórum munum sum aldri áður í Føroya søgu.

Afturat øllum hesum kemur tað, sum best er, at lónarkort teirra arbeiðandi á sjógv og landi eru heilt munandi, og hin sosiala fororgin við fólkapensjón, avlamspensjón, einkjupensjón, barnastudningi, einkjubarapeningi munandi óktum, styttri biðingartíð óktum dagpeningi, óktara skaðabót o. s. fr. er vunnin teimum, ið eru ringast stillað í livinum.

Hetta er alt hent undir javnaðarmannaleiðsluni.

Hetta hevur kunnað hent, uttan at skattastigini eru hækkáð við tað at skattainntøkan er samstundis vaksin við 30 milljónum ella stívum 33 %.

Frá hesari uppgongutíð og aftur til fólkaflokksins svørtu tíð vilja fólk ikki fara.

Vit venta tí, at skærliðið hjá fólkaflokkinum, sum var eitt omanlop seinast, verður ikki minni nú í november mánaða.

Ikki fallin í so gott sálendi, sum ætlað.

Tá nú Sosialurin sigur veljarar sínar at fáa valuta fyrj atkvøðuna, kemur kvøkkur á Dimmu og sigur, at er stóðan so góð, so er tað sambandinum fyrj at takka, ið hevur havt tað figgjarliga í hondum.

Men tað er skiligt, at um nakað reinfori er skapt í Dimmaketting og sambandsmonnum, so kann tað ikki bera til at taka sambandinum eru-na, um figgjarstóðan er góð og kasta javnaðarmonnum skomm ina, um hon skuldi verið so hettislig, sum av sambandsmonnum avmálað.

At Dimmaketting heldur sambandið standa í váða til hetta val er skiligt á skrivingarlagnum at døma.

Men fyrj tí ber ikki til at tala við fleiri tungum, men heldur ganga spakuliga um hurðarnar.

Dánjal.

## Nú vita teir hvørki út ella inn

Gomlu menninir dugdu væl at orðbera seg — eitt nú við orðatakinum um onkran, sum ivaðið og einki visti, og hugsaði: skal eg ella skaj eg ikki? Tá søgdu teir gomlu hatta melur sum hundur um heitan greyt! Hetta orðatakið man ofta renna lesarum í huga, tá ið teir lesa »Dagblaðið«, ella »14. september«. Tí stórri melðurgrúkar skalt tú leita langt fyrj at finna makan til.

Tá ið núsitandi landsstýri hevði sitið eitt ár og hvaðna verri aftaná tvey ár — ella lat meg siga alla ta fyrri tíðina, meðan hetta landsstýrið sat, skrivaðu »Dagblaðið« og »14. september« um, hvussu litið, ið kom av skalti. Óg allir andstøðumenninir bæði tíðliga og seint skreljaðu og spurdu: hvar er hetta? og hvar er hatta? — Hví verður einki gjørt her? og einki gjørt har? — Hví eru ikki skip til allar okkara fiskimenn? o. s. fr. — Eg pløgdi tá at spyrja andstøðumennin á tingi, um teir hildu, at P. M. Dam var ein Jesuspápi, sum kundi gera undirverk og seta alt á stovn eftir einum ella tveimum árum, sum aðrir ikki kundu hava fingið í lag í øll ár, síðan fólk komu at búgva í Føroyum. Hartil legði eg so tey orðini, at tað gleddi meg, og eg var stoltur av, at andstøðumennin á tingi høvdu slíkt álit á Petur Mohr Dam, at teir trúðu, at hann kundi útrætta nógv meira í eitt ár, enn teir sjálvir kundu hava útrættað øll tey árinu, teir høvdu roynt at stýra t. d. hini tiltikið 8 syndafallsárinu, meðan fólkaflokkurin sat í landsins stýri — frá 1950 til 1958.

So hvørt, sum tíðin leið, komu mong skip til Føroyar, og nokur vóru eisini bygd her. Óg arbeiði vaks. Góðar sosialar lógir gjørdur livandi kor teirra, ið fyrj vanlagnu og ellis-

brekum høvdu verið — í heila tikist gjørdist alt liviligari her á landi. — Tá fekk pípan eitt heilt óðrvisi ljóð. — Tá skrivaðu »14« og »Dagblaðið«, at danir vildu keypa feroingar við donskum gulli. Ja, enná var tað so galið, skrivaðu hesi bløðini, at vit feroingar vóru um at kvalast í donskum gulli.

Tað næsta, vit lósu um í hesum somu bløðinum, var tað, at nú vóru so mong skip komin til landið, og so nógv arbeiði á landi, at nú sigldu skipini ómannað. Nú var aftur galið, og alt hevði landsstýrið forvalt — ta eini ólukkuna fyrj ið aðra eftir! Hetta lósu fólk so alt summarið 1962. Men heystið er komið, og nú er aftur arm melodiur at hoyra. Ja, nú kann ein kalla tað fyrj melodundur, tí nú skriva hesi somu bløðini, at nú ætla danir at steingja statskassan — binda posabandið fyrj, so nú fæst ikki meira haðani. Nú er aftur galið. Ja, nú er galið hjá »14.« og »Dagblaðnum«.

Men hetta alt samalt eru vit øll von við gjeðnum so mong ár. Tá litið kom frá Danmark til Føroyar, skrivaðu hesi bløðini og teirra líkar, at Danir vildi hava Føroyingar so armóðsligar, at eingin skuldi orka at hugsa um nakað sjálvstýri. Seinri kom so ríkiligari statsstudningur higar til Føroyar. Tá skrivaðu somu bløðini aftur, at danir vildu hava okkum at verða góð donsk børn og elska donsku mammuna.

Soleiðis mala andstøðublað og andstøðumenn sum hundur um heitan greyt. Kunna teir fáa nakrar veljarar at mala við teimum? Munnu ikki øll hugsandi fólk hava fingið vaml fyrj slíkum, sum royna at mala fólk í ørvita????

J. H. Danbjørg.

## TINGIÐ VIÐGJØRDI

Samfellið málið og við einum meirluta tók tað til eftirtektar, ið har var hent undir fyrja og núverandi landsstýrinum síðu.

Er so meiri at siga har?

Tað, ið ein meirluti á tingi tók til eftirtektar var, at Samfelliðstøðin ikki kundi sigast at vera annað enn ein ávaringarstøð, at álópsvápa komu eingi at vera har, at stóðin kom at verða mannað við 140—150 monnum, at feroingar kundu koma hagar, um teir vóru teknísk kvalificeraðir, ætlanin er ikki, at útlendingar ella ikki

danskir ríkisíbúgvar skulu verða verðandi har uttan tað er so, at tað er eitt serligt teknísk »jobb«, sum teir noyðast at hava amerikumann ella annan av samgongulandanna monnum til. At sjálv uppsetingin av greiðinum, sum eru amerikanskir, krevur teknisk kør amerikummenn, er eyðvitað.

Har kunnu so statt, um vit høvdu tekniskt kørar menn til allar sessinar, allir verið feroingar, sum komu at ansa Sodafelli.